

var et eneste Medlem, som stemte imod. Det viser dog vist, at det ikke er saa uheldigt eller saa vilkaarligt, som det ærede Medlem vil paastaa. Det ærede Medlem spurgte om min Stilling til Ændringsforslag Nr. 30, om en særlig Stilling for Sognekommuner, der blive pligtige til at afgive en væsentlig Del af deres Skatteindtægt til Erhvervskommuner. Jeg kan ikke være med til saadanne Undtagelsesbestemmelser. Hvad er en væsentlig Del af deres Skatteindtægt? Hvad er væsentligt? Her støde vi allerede paa en Vanskelighed, og med slige Undtagelsesbestemmelser maa man overhovedet være meget forsigtig. Jeg tror ikke, at det høje Ting bør optage denne Bestemmelse. Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg ikke opholde det høje Ting længere.

N. Andersen: Jeg skal ikke tvistes med den ærede Minister om Procenttallene, men jeg vil sige, at Regeringsforslaget fastslaaer intet, som der skal tages Bestemmelse om. Der siges blot, at der *kan* tages Bestemmelse om dit og dat, hvorimod mit Forslag nævner flere ret forstaaelige og overskuelige Punkter, som der *skal* tages Hensyn til ved Vedtægtsens Affattelse. Det er det, der gør Regeringsforslaget ubrugeligt. Det siger, at der skal laves Vedtægter, men det er ogsaa det eneste, der siges, ellers er det ganske stillet hen i det blaa, hvad der overhovedet skal staa i Vedtægterne. Med Hensyn til de Ting, Regeringsforslaget nævner, indskrænker man sig til at sætte den øverste og nederste Grænse, alt andet er fuldstændig løst.

Den ærede Minister mente, at Ændringsforslaget Nr. 30 var ubrugeligt, fordi det deri hedder: Sognekommuner, som blive pligtige til at afgive en „væsentlig“ Del af deres Skatteindtægt til Erhvervskommuner, men han har glemt, at vi have brugt ganske lignende Udtryk baade i Fattigloven paa et meget vigtigt Punkt og i mange af vore Love. Ordet „væsentlig“ er aldeles ikke noget ubrugeligt Udtryk, thi saa vilde det være blevet kasseret for lang Tid siden. Jeg er endnu stadig i Uvidenhed om, hvad den ærede Minister mener om Ændringsforslaget Nr. 29, men

jeg skal ikke trætte den ærede Minister. Naar han ikke gerne vil ind paa at omtale dette Ændringsforslag, skal jeg frafalde Ønsket derom.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) og sige, at jeg endnu ikke er blevet overbevist om det fordelagtige ved det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 23 til § 20 af det ærede Mindretal, og navnlig forekommer det mig, at den sidste Grund, han gav for at vedtage Ændringsforslaget, ikke var holdbar, nemlig at, naar man ikke fik en saadan Bestemmelse ind i Loven, som han foreslaar, vilde man komme til at rette en indirekte Opfordring til i det hele at vurdere Ejendommene for lavt under Hensyn til Ejendomsskylden. Jeg tror ikke, det vil blive Tilfældet. Jeg tror tværtimod, at Vurderingen til Ejendomsskyld vil skabe en Norm for Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, for deres Salgs værdi, som vedkommende Ejere neppe kunde være tjente med blev forrykket, og som de ganske sikkert heller ikke vilde finde sig i at se forrykket. Jeg tror derfor, at dette Motiv til at gennemføre Ændringsforslaget paa ingen Maade er holdbart.

Borgbjerg: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger til den ærede Indenrigsminister, som jeg skal tillade mig. Den ærede Minister sagde, at jeg holder mig ikke til Jorden, naar jeg taler om Valgretten, naar jeg stiller §§ 32 og 33 i Belysning af Valgretsreformen. Jeg troede tværtimod, at det er at holde sig til Jorden, saafremt der er nogen Realitet i Regeringens Løfter. Det haaber jeg stadig paa, der er. Den ærede Minister bliver saa ængstelig hver Gang, der bliver Tale om Valgrettens Udvidelse, men Regeringen har jo dog selv lovet os den.

Den ærede Minister sagde, at Magistraten ikke er enig med Borgerrepræsentationen; jo, Magistraten har netop i denne Henseende sluttet sig til de Principper, Borgerrepræsentationen har vedtaget. Naturligvis forbeholder Magistraten sig at se, hvorledes disse Principper maatte blive ud-